

Schandaal in Stanford

Posted on 28 november 2020 by Eduard Bomhoff

De senaat van Stanford University, een top-vijf universiteit in de wereld, heeft de ongekende stap genomen om een van haar eigen academici in het openbaar te veroordelen. De officiële veroordeling is de tweede ronde van escalatie in het gevecht tegen medicus en gezondheidsspecialist dr. Scott Atlas; eerder circuleerde op Stanford al een petitie tegen hem, georganiseerd door een hoogleraar psychologie, zonder kwalificaties in gezondheidszorg of economie.

Tweet

Zijn misdaad was een enkele tweet die reageerde op een persconferentie van gouverneur Gretchen Whitmer van Michigan. Zij had eerder deze maand bars en restaurants in haar staat gesloten, alle middelbare scholieren naar huis gestuurd en de universiteiten opgedragen om alleen on-line onderwijs te verzorgen. Een paar uur later stuurde Scott Atlas deze tweet: 'The only way this stops is if people rise up. You get what you accept.' Omdat hij sinds augustus president Trump adviseert, zagen de vijanden van Trump hier een kans om met een aanval op zijn adviseur de president te beschadigen en alle Trump-adviseurs te intimideren.

Geen prudente tweet, ook al voegde Scott Atlas direct toe dat hij nooit enige vorm van geweld zou aanmoedigen en trok hij de tweet terug om verder misverstand te vermijden. Adviseurs doen er beter aan om zich te beperken tot advies en het politieke handwerk aan de politieke baas over te laten.

15 politiek onhandige woorden

Maar iemand met zijn staat van dienst – hét handbook over hersen-MRI's, nog vier andere boeken over gezondheidsbeleid, ontelbare artikelen en een gedistingeerde carrière aan een topuniversiteit – wordt hier in toto veroordeeld op 15 politiek onhandige woorden.

Prof John Cochrane, een van de collega's aan Stanford die de petitie weigerde te ondertekenen, schreef terecht: 'Het is ongehoord om iemand te veroordelen, niet op zijn eigen uitspraken, maar vanwege de manier waarop die uitspraken misschien door tegenstanders kunnen worden geïnterpreteerd.'

Bubbles dodelijk voor gezond debat

Stanford heeft een eigen stemlokaal: 97 procent van de stemmen gingen naar Joe Biden, 3 procent naar Donald Trump, en dat aan een universiteit met een grote economische faculteit en een bekende business-school die met de Universiteit van Chicago de belangrijkste leverancier is van top-adviseurs voor Republikeinse presidenten.

Als dus een Stanford-hoogleraar op de gang een collega aanspreekt is er een kans van 94 procent dat ze hun afkeer van het monster Trump delen. Zo ook wanneer twee journalisten van de *New York Times* of twee presentatoren bij CNN een praatje maken. We leren bij het bestrijden van covid-19 dat je veilig kunt zijn in je 'bubble', maar deze ideologische bubbles zijn dodelijk voor gezond debat in een vrij land.

Stanford heeft Galilei gemist

De Universiteit heeft een tweede kapitale fout gemaakt door Scott Atlas niet alleen aan te vallen op die 15 woorden, maar ook zijn medische opvattingen over covid-beleid officieel af te keuren. Waar blijft de vrijheid van meninguiting? Wij weten in Nederland toch ook in hoeveel onzekerheid covid-beleid moet worden gemaakt.

Sluiten van scholen? Massaal testen van mensen zonder symptomen? Scott Atlas adviseerde daar tegen, en is gekwetst dat Senaat en collega's – overwegend niet-medici en zoals bekend uit het stemlokaal voor 97 procent anti-Trump – hem nu aantijgen.

Zijn advocaat dreigt dus met een kostbaar proces tegen de Universiteit en kan winnen omdat Stanford niet één document heeft aangevoerd ter onderbouwing van de bewering dat Scott Atlas adviseert in strijd met de medische en economische wetenschap. In 2016 herdacht de wereld dat het vierhonderd jaar geleden was dat Galilei werd veroordeeld om zijn bewering dat de aarde om de zon draait in plaats van andersom, maar die les van de geschiedenis heeft Stanford kennelijk gemist.

Bolwerk van de vrijheid

Dreigt zo'n schervengericht aan een Nederlandse universiteit? De juridische faculteit in Leiden heeft een kring rondom prof Paul Cliteur, de promotor van Thierry Baudet. De meerderheid van die faculteit heeft naar mijn indruk weinig interactie met Cliteur, Afshin Ellian, Andreas Kinneging en hun promovendi en medewerkers. Geen intieme samenwerking in de wetenschap, maar leven en laten leven. 'Praesidium libertatis', bolwerk van de vrijheid, is gelukkig nog steeds het motto aan het Rapenburg.

Urgenda-vonnis

Nee, een gevaar in Nederland is in de rechterlijke macht. 70 procent van de rechterlijke macht kiest voor D66, GL of the PvdA. Dat is natuurlijk hun goed recht, maar betekent wellicht weinig gevoel voor wetenschappers die anders denken over het Parijse klimaatakkoord en wat Nederland verstandig (en zonder miljarden te verkwisten) kan doen aan het CO2-probleem. Het Urgenda-vonnis – hier uitvoerig bekritiseerd door Syp Wynia – was moeilijk denkbaar geweest als rechters beter waren geinformeerd over de feiten van stikstof, CO2, natuur en milieu.

En daarmee zijn we op de zwakke plek in Nederland – heel anders dan in de VS. Dat Urgenda-vonnis was er nooit gekomen als niet de Postcodeloterij had betaald voor de rechtsgang (ook bekritiseerd in *Wynia's Week*). Onze universiteiten zijn ok, de rechters zijn weliswaar heel veel linkser dan de bevolking, en dat mag zolang ze zich maar breed oriënteren, maar die oriëntatie kan mislukken wanneer belastinggeld zo eenzijdig terecht komt bij lobbies aan diezelfde linkse kant van het

politieke spectrum. ‘Follow the money’ en ontdek wat bij ons niet deugt.